TYGODNIK BBN

Przegląd Informacji o Bezpieczeństwie Narodowym wraz z komentarzem

Nr 25, 18 - 24 marca 2011 r.

Interwencja w Libii

Sytuacja na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej

Wizyta sekretarza generalnego NATO A.F. Rasmussena w Polsce

Odprawa kierowniczej kadry Ministerstwa Obrony Narodowej i Sił Zbrojnych RP

Weto prezydenta do ustawy o Akademii Lotniczej w Dęblinie

Spotkanie Rady Bezpieczeństwa Imprez Sportowych

Nowe uprawnienia inspektorów Urzędu Kontroli Skarbowej

BIURO BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO

1. STRATEGIA I POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA MIĘDZYNARODOWEGO I NARODOWEGO

Interwencja w Libii

17 marca 2011 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 1973, upoważniającą do ustanowienia nad Libią strefy zakazu lotów i podjęcia „wszelkich niezbędnych środków" do ochrony ludności cywilnej[1]. Międzynarodowa interwencja zbrojna w Libii rozpoczęła się 19 marca br. po międzynarodowym szczycie w Paryżu[2]. W pierwszej fazie operacji „Świt odysei" wzięły udział samoloty i okręty Stanów Zjednoczonych, Francji, Wielkiej Brytanii, Kanady i Włoch[3]. NATO udało się osiągnąć porozumienie w sprawie wprowadzenia w życie zakazu lotów nad Libią. USA przekażą Sojuszowi dowodzenie nad strefą, a międzynarodowa koalicja kontynuuje działania związane z ochroną ludności cywilnej[4]. Unia Europejska koncentruje się na organizacji pomocy humanitarnej. W tym wymiarze udział w egzekwowaniu rezolucji RB ONZ zadeklarowała także Polska[5].
Krytyka pod adresem koalicji państw uczestniczących w operacji jest, jak dotąd, niekonsekwentna i umiarkowana[6]. Amr Mussa, sekretarz Ligii Państw Arabskich, której apel o ustanowienie strefy zakazu lotów nad Libią stał się punktem wyjściowym interwencji, oskarżył państwa realizujące ten postulat o powodowanie ofiar cywilnych, ale szybko się z tego zarzutu wycofał[7]. Premier Rosji Władimir Putin porównał interwencję w Libii do wypraw krzyżowych, co w zaskakujący sposób podważył jednak prezydent Dmitrij Miedwiediew[8].

Wśród uczestników koalicji brak jest zgody co do strategicznego celu interwencji w Libii. Część państw uważa zamiar odsunięcia Muammara Kaddafiego od władzy za warunek zapewnienia bezpieczeństwa ludności cywilnej, część – za przekroczenie ram mandatu ONZ. Tym są uzasadnione rozdźwięki dotyczące przejęcia odpowiedzialności za operację „Świt odysei" np. w NATO. Z tego samego względu oraz z uwagi na skromne zdolności wojskowe nie należy oczekiwać, by w zbrojną akcję przeciwko M. Kaddafiemu zaangażowała się UE. Mimo podjęcia przez Sojusz decyzji o przejęciu odpowiedzialności za egzekwowanie strefy zakazu lotów nad Libią, wciąż pozostaje otwartym pytanie o zakres działania, cele operacji oraz relacje między Brukselą a koalicją. W dalszej perspektywie konieczna będzie refleksja nad zasadami funkcjonowania NATO w obliczu kryzysów regionalnych– kryzys wokół Libii pokazał bowiem, że partykularne interesy członków mogą znacząco utrudnić kolektywne działania.
Tymczasem zewnętrzna interwencja zbrojna w obronie praw człowieka, skutkująca zmianą władzy, w oczach większości rządów państw arabskich, tworzyłaby niebezpieczny precedens. Udział w zachodniej operacji przeciwko państwu muzułmańskiemu naraziłby większość tych rządów na wybuch społecznego niezadowolenia. W operacji „Świt odysei" spośród państw Zatoki Perskiej uczestniczy na razie – i do tego w symbolicznym wymiarze – Katar. Zjednoczone Emiraty Arabskie – mimo wcześniejszej deklaracji jedynie o pomocy humanitarnej – zdecydowały się wysłać do Libii 12 samolotów. Równocześnie Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Katar i Kuwejt bez wahania wysłały wojsko i policję do Bahrajnu na pomoc rządzącej sunnickiej dynastii, przeciwko której wystąpiła szyicka większość.

W samej Libii interwencja międzynarodowa w postaci uderzeń powietrzno-rakietowych uniemożliwiła wprawdzie M. Kaddafiemu odzyskanie pełnej kontroli nad państwem, ale jak dotąd nie okazała się środkiem wystarczającym do powstrzymania ataków jego sił na skupiska ludności cywilnej. Tym bardziej wątpliwe jest, by zmusiła ona dyktatora do oddania władzy. Osiągnięcie tego celu wymagałoby operacji lądowej, a ta naraziłaby koalicję państw w nią zaangażowanych na zarzut złamania rezolucji RB ONZ nr 1973. Równocześnie byłaby trudna do przeprowadzenia ze względu na deficyt sił i środków. Zarysowująca się patowa sytuacja zwiększa szanse powodzenia akcji mediacyjnej między stronami konfliktu w Libii, której mogłyby się podjąć np. Turcja i Arabia Saudyjska.
Kryzys libijski zademonstrował trudności Sojuszu Północnoatlantyckiego i UE w uzgadnianiu wspólnej polityki wobec najbliższego otoczenia, w którym ścierają się interesy głównych graczy europejskich. Z podobnego względu przeszkody napotkać może wprowadzanie w życie postanowień szczytu NATO w Lizbonie w zakresie urealnienia art. 5 traktatu waszyngtońskiego (obrona kolektywna) oraz współpracy UE i Rosji w sferze bezpieczeństwa, czym szczególnie zainteresowana jest Polska.

Sytuacja na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej

Zaostrza się sytuacja w państwach Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej. W **Jemenie** 18 marca br. kilkadziesiąt osób padło ofiarą starć demonstrantów z siłami porządkowymi[9]. Na stronę opozycji, domagającej się ustąpienia prezydenta Ali Abdullaha Saleta, przeszło kilkudziesięciu wojskowych[10]. Prezydent wprowadził stan wyjątkowy, jednocześnie zapowiadając, że ustąpi z urzędu po wyborach parlamentarnych, zaplanowanych na styczeń 2012 r.[11].
Do krwawych starć między opozycją i przedstawicielami władzy doszło także w **Syrii**[12], choć na razie mają one charakter lokalny.
W **Bahrajnie** po wkroczeniu wojsk Rady Współpracy Zatoki król Hamad ibn Isa Al-Khalifa oświadczył, że udało się zniweczyć zagraniczne spiski, mające na celu zdestabilizowanie sytuacji w tym państwie[13].
W ostatnich dniach doszło także do wymiany ognia między siłami izraelskimi a bojownikami palestyńskiego Hamasu kontrolującego **Strefę Gazy**[14]. 23 marca br. w centrum Jerozolimy eksplodował ładunek, zabijając jedną osobę i raniąc ponad 30 osób[15].
19 marca w **Egipcie** odbyło się referendum konstytucyjne. Frekwencja wyniosła 41 proc., a za zmianami w ustawie zasadniczej opowiedziało się 77 proc. głosujących.

Równolegle z eskalacją sytuacji w Libii, pogarsza się stan bezpieczeństwa w wielu państwach Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej. Dynamika wydarzeń utrudnia przewidzenie ich ewolucji bądź rewolucji i mogących nastąpić zmian.
Sytuacja w Jemenie staje się coraz bardziej napięta. Rośnie prawdopodobieństwo obalenia lub ustąpienia prezydenta Alego Abdullaha Saleha oraz wybuchu wojny domowej. Prezydent A.A. Saleh od lat blisko współpracował z USA w walce z Al-Kaidą, która na południu Jemenu posiada swoje bazy szkoleniowe. Zmiana władzy w Sanie niewątpliwie ułatwiłaby działalność terrorystom.

Syria jest kolejnym z państw regionu, w którym wybuchają antyreżimowe protesty inspirowane rewolucjami w Tunezji, Egipcie i Libii. Podziały i zróżnicowanie syryjskiego społeczeństwa oraz brutalne rozprawianie się władz z opozycją utrudniały dotychczas masowe wystąpienia, jednakże pogarszająca się sytuacja gospodarcza, a także nasilenie represji mogą zwiększyć determinację Syryjczyków do inicjowania protestów.
Wprawdzie demonstracje w Bahrajnie zostały spacyfikowane przy wsparciu Arabii Saudyjskiej, Zjednoczonych Emiratów Arabskich i innych państw arabskich Zatoki Perskiej, jednak los tamtejszych szyitów może sprowokować wybuch agresji ich współwyznawców w innych państwach regionu (do protestów szyitów doszło już w Iraku). Otwarcie zachęca ich do tego Iran, liczący na osłabienie swoich regionalnych rywali: Arabii Saudyjskiej i Egiptu. Nie można wykluczyć, że Iran stoi także za eskalacją kryzysu izraelsko-palestyńskiego: celem ataków rakietowych Hamasu i Islamskiego Dżihadu oraz zamachu bombowego w Jerozolimie może być sprowokowanie Izraela do wzięcia odwetu na Strefie Gazy. To z kolei mogłoby przekształcić pokojowe dotychczas wystąpienia opozycji w Jordanii i Libanie w krwawe zamieszki.
Przyjęte w wyniku referendum zmiany w egipskiej konstytucji umożliwią przeprowadzenie wyborów parlamentarnych i prezydenckich w stosunkowo krótkim czasie. Wzmocni to szansę na sukces Bractwa Muzułmańskiego (największej, najlepiej zorganizowanej, lecz posądzanej o związki z ekstremistami muzułmańskimi siły), a także reżimowej Partii Narodowo-Demokratycznej, które prowadzą w sondażach. Pozostałe siły opozycyjne potrzebują czasu na stworzenie struktur i zaistnienie na egipskiej scenie politycznej.
Bezpośrednie (fala uchodźców) oraz polityczne konsekwencje operacji „Świt odysei" w Libii będą miały wpływ na stabilność wymienionych państw. Ponadto władze niektórych z nich starają się wykorzystać skupienie uwagi społeczności międzynarodowej na Libii do spacyfikowania opozycji.

Wizyta sekretarza generalnego NATO A.F. Rasmussena w Polsce

17 marca 2011 r. sekretarz generalny NATO Anders Fogh Rasmussen przebywał z wizytą w Polsce. Razem z prezydentem Bronisławem Komorowskim otworzył IV Forum Bezpieczeństwa Euroatlantyckiego w Warszawie. W swoim wystąpieniu A.F. Rasmussen skupił się na trzech elementach bezpieczeństwa w Europie: urzeczywistnieniu zdolności NATO do obrony swojego terytorium i ludności, współpracy NATO-UE oraz partnerstwach Sojuszu. Dodał, że: „bezpieczeństwo euroatlantyckie nie będzie pełne, jeśli Rosja będzie się czuła pominięta". A.F. Rasmussen podkreślił również znaczenie nowego podejścia do obronności – tzw. „inteligentnej obronności" – którego celem jest zwiększenie zdolności sił zbrojnych państw członkowskich przy mniejszych środkach finansowych. Sekretarz generalny Sojuszu przypomniał także zasady, na których jest zbudowane NATO: kolektywna obrona, więź transatlantycka i wspólne wartości. Jako nowe wyzwania stojące przez Sojuszem wymienił ataki rakietowe i cybernetyczne, terroryzm oraz rozprzestrzenianie się broni masowego rażenia[16].

Sekretarz generalny NATO przedstawił konkretny, a jednocześnie szeroki program dalszego reformowania Sojuszu. Podkreślił kluczowe znaczenie obrony zbiorowej i przywołał koncepcję „smart defense", przedstawioną na Międzynarodowej Konferencji Bezpieczeństwa w Monachium w lutym 2011 r. Zakłada ona efektywniejsze wykorzystanie dostępnych zasobów państw członkowskich. Jednocześnie A.F. Rasmussen wyraźnie zaakcentował konieczność dostosowania zdolności NATO do tzw. wyzwań asymetrycznych. Szczególne znaczenie ma według niego rozszerzenie współpracy partnerskiej, w tym przede wszystkim z UE i Rosją. Należy zatem oczekiwać, że Sojusz będzie ewoluował w kierunku organizacji zdolnej do reagowania kryzysowego i prowadzenia operacji poza obszarem traktatowym. Wydarzenia w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie, przy obecnym braku zagrożeń konwencjonalnych dla bezpieczeństwa państw europejskich, będą wzmacniały ten trend kosztem nakładów na obronę kolektywną. Stanowią one jednocześnie sprawdzian mechanizmów zarządzania kryzysowego NATO oraz umiejętności organizacyjno-dyplomatycznych samego sekretarza generalnego.

2. BEZPIECZEŃSTWO MILITARNE

Weto prezydenta do ustawy o Akademii Lotniczej w Dęblinie

18 marca br. prezydent Bronisław Komorowski podjął decyzję o odmowie podpisania ustawy z 25 lutego 2011 r. o utworzeniu Akademii Lotniczej w Dęblinie. Formułując zarzuty do jej treści normatywnej, prezydent wskazał przede wszystkim na brak spójności przyjętych rozwiązań z ogólną tendencją konsolidacji Sił Zbrojnych RP, w tym konsolidacji szkolnictwa wojskowego. Wyraził przy tym niepokój o utrzymanie wysokiego poziomu profesjonalnego szkolenia żołnierzy w dobie postępującego procesu komercjalizacji wyższych szkół wojskowych.

Odmowa podpisania przyjętej przez Sejm ustawy jest pierwszym wetem Bronisława Komorowskiego od czasu objęcia przez niego urzędu Prezydenta RP. Zważywszy na przedmiot regulacji oraz fakt, że uchwalona została ona niemal jednogłośnie przez wszystkie znaczące siły polityczne w parlamencie, decyzję Prezydenta odebrać należy jako wyraz szczególnej troski o sprawność i rozwój Sił Zbrojnych RP, nad którymi – zgodnie z funkcjami konstytucyjno-ustrojowymi – sprawuje najwyższe zwierzchnictwo.

Szczególnego znaczenia nabiera konieczność zachowania profesjonalnych metod szkolenia, jako istotnego elementu w procesie uzawodowiania armii. W tym kontekście za niezwykle cenną uznać należy inicjatywę utworzenia przy Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie profesjonalnego ośrodka szkolenia pilotów wojskowych. Ma on powstać na bazie zmodernizowanego dęblińskiego lotniska i - zgodnie z planem - wyposażony będzie w centrum symulatorów wojskowo-lotnicze. W Dęblinie stacjonować mają również samoloty szkolno-bojowe klasy LIFT z systemami szkolenia pilotów i symulatorami. W założeniu ma być to sprzęt do szkolenia zaawansowanego, umożliwiającego także ćwiczenie w sytuacjach awaryjnych.

Na tym tle zamiar utworzenia Akademii Lotniczej, kształcącej w zakresie nauk technicznych, medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk wojskowych, budzi uzasadnione wątpliwości. Jak wskazuje doświadczenie, podstawową troską tej uczelni mogłoby stać się pozyskiwanie jak najwyższej liczby studentów cywilnych na różne kierunki studiów, niekoniecznie związane z kształceniem przyszłych kadr oficerskich wojska. Tymczasem nadrzędnym celem uczelni funkcjonujących w dziale „obrona narodowa" pozostawać powinno przygotowanie wysoko wykwalifikowanej kadry, szczególnie w dobie dynamicznego rozwoju techniki wojskowej.

Odprawa kierowniczej kadry Ministerstwa Obrony Narodowej i Sił Zbrojnych RP

18 marca br. odbyła się odprawa rozliczeniowo-koordynacyjna kierowniczej kadry Ministerstwa Obrony Narodowej i Sił Zbrojnych RP z udziałem prezydenta RP Bronisława Komorowskiego[17].

W trakcie odprawy minister obrony narodowej poinformował prezydenta o zakończeniu przedostatniego etapu reformy armii (ustanowienie struktury Sił Zbrojnych RP, która została zaprojektowana na początku 2009 r.). Ostatni etap reformy związany jest z zakończeniem procesu wyznaczania żołnierzy na określone stanowiska etatowe. Podczas swego wystąpienia, prezydent RP podkreślił głębokie, pozytywne zmiany, jakie zaszły w polskim wojsku. Wskazał jednocześnie na konieczność dalszej modernizacji technicznej sił zbrojnych i zwiększanie poziomu wydatków w budżecie obronnym na ten cel do poziomu 25-30 proc. Jako priorytetowe programy modernizacji Sił Zbrojnych RP, prezydent RP wymienił rozwój systemów informacyjnych, obrony powietrznej oraz wysokiej mobilności wojsk lądowych.

Doroczna odprawa rozliczeniowo-koordynacyjna kierowniczej kadry Ministerstwa Obrony Narodowej i Sił Zbrojnych RP służy podsumowaniu wykonanych zadań w roku poprzedzającym oraz nakreśleniu zadań do wykonania na kolejny rok. Tegoroczna odprawa miała szczególne znaczenie, gdyż dyskusja przeprowadzona w jej trakcie służyła nakreśleniu politycznych kierunków dalszego rozwoju sił zbrojnych w momencie rozpoczynania prac nad „Programem rozwoju Sił Zbrojnych RP w latach 2013-2022".

Z uwagi na status Polski, jako państwa brzegowego Sojuszu Północnoatlantyckiego, w ramach prowadzonych prac szczególny nacisk powinien być położony na wzmacnianie potencjału obronnego państwa. Temu też powinna służyć realizacja kluczowych programów modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP. *W tym kontekście należy poszukiwać mechanizmów zapewniających stałe finansowanie tych programów (np. w formie strategicznych programów narodowych na wzór programu F-16). Ponadto potencjał obronny państwa nie powinien być osłabiany poprzez zbyt szerokie angażowanie się Polski w działania ekspedycyjne w ramach operacji międzynarodowych.*

3. BEZPIECZEŃSTWO POZAMILITARNE

Spotkanie Rady Bezpieczeństwa Imprez Sportowych
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, po posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa Imprez Sportowych, przedstawiło informacje dotyczące przygotowań do zapewnienia bezpiecznego przebiegu EURO 2012.[18]. Rada uczestniczy w pracach legislacyjnych zmierzających do dostosowania polskich przepisów do wymogów UEFA oraz do poprawy stanu bezpieczeństwa na obiektach sportowych, także w dalszej perspektywie. W zakresie bezpieczeństwa imprez sportowych zauważyć można spadek liczby zakłóceń porządku. W 2010 r. liczba ta stanowiła 2,1 proc. wydarzeń sportowych. Rada zwróciła także uwagę na dużą rolę służb obsługi kibica w zakresie porządkowym i informacyjnym (tzw. *stewarding)*.

Przygotowania do zapewnienia bezpiecznego przebiegu EURO 2012 to poważne wyzwanie organizacyjne i logistyczne. W trakcie mistrzostw do Polski może przyjechać nawet milion turystów, którym trzeba będzie zapewnić bezpieczny transport i pobyt. Realizacja tego zadania wymaga wszechstronnych przygotowań – od kwestii legislacji, po sprawy techniczne.
Wykonanie tego zadania rozpoczęto dosyć wcześnie. Opracowano już m.in. nową ustawę o bezpieczeństwie imprez masowych. Trzeba jednak przypomnieć, że ustawa zaczęła obowiązywać z istotnym niedopatrzeniem: ze względu na brak środka karnego za niezastosowanie się do zakazu stadionowego – jednego z kluczowych zapisów ustawy - nie mogła być ona skutecznie egzekwowana. Błąd ten usunięto dopiero w 2010 r. Dlatego ***ważne jest, by proponowane rozwiązania były spójne, precyzyjne i pozbawione luk. Wypracowane regulacje, systemy i procedury będą wykorzystywane także po mistrzostwach.***
W kontekście podróży kibiców z zagranicy do Polski istotna jest informacja o gotowości służb porządku publicznego, w tym w szczególności Straży Granicznej, do stawienia czoła temu wyzwaniu. MSWiA deklaruje, że jest przygotowane także na ewentualną konieczność przywrócenia kontroli na wewnętrznych granicach UE.
Niezwykle ważne będzie zabezpieczenie nie tylko samych spotkań i wydarzeń na stadionach, ale także poza nimi, w tzw. strefach kibica czy środkach komunikacji. *Szacuje się, że w „strefach kibica" w miastach-organizatorach może przebywać kilkadziesiąt tys. osób, a w Warszawie, w rejonie Pałacu Kultury i Nauki, nawet 120 tys. osób. W dużej mierze kwestia bezpieczeństwa tych osób będzie zadaniem dla służb ratowniczych, a także miast-organizatorów, które będą musiały np. zmienić organizację ruchu czy system komunikacji publicznej.*

4. LEGISLACJA W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO

Nowe uprawnienia inspektorów Urzędu Kontroli Skarbowej
W związku z zeszłoroczną nowelizacją ustawy o kontroli skarbowej (z lipca 2010 r.) inspektorzy Urzędu Kontroli Skarbowej (UKS) otrzymali uprawnienia do „rozpoznawania, wykrywania, zapobiegania i zwalczania przestępstw i wykroczeń przeciwko prawom własności intelektualnej” [19]. 19 marca br. roku rozpoczęła się w całej Polsce kontrola oprogramowania w przedsiębiorstwach. Ma ona potrwać do końca marca 2011 r., a w jej trakcie inspektorzy mają zwrócić szczególną uwagę na naruszenia prawa autorskiego, zwłaszcza na nielegalne posługiwanie się oprogramowaniem komputerowym[20].

W związku z nowymi, wchodzącymi w życie rozwiązaniami prawnymi, przedmiotem zainteresowania kontroli skarbowej stanie się obszar prawa własności intelektualnej, w którym szczególnie często występują naruszenia prawa. Kontrola ma przede wszystkim na celu zwalczanie szarej strefy w gospodarce. Należy podkreślić, iż zgodnie z deklaracjami Ministerstwa Finansów jednym z celów podejmowanych obecnie działań jest stworzenie możliwości zwiększenia wpływów do budżetu z tytułu zobowiązań podatkowych.
Z badań przeprowadzonych w 2009 r. przez firmę IDC na zlecenie Business Soft Alliance (BSA) wynika, że aż 54 proc. firm w Polsce posiada nielegalne oprogramowanie na komputerach służbowych. W zeszłym roku szacowana ogółem wartość nielegalnego oprogramowania w Polsce wynosiła 506 mln dolarów, a wśród 27 państw UE Polska znalazła się na 5. miejscu pod względem posiadania największej liczby „pirackiego” oprogramowania (rok wcześniej zajmowała 6. miejsce).
Z danych niezbicie wynika, że skala posiadania w Polsce nielegalnego oprogramowania jest zatrważająco wysoka. Dotychczas jedynie Policja sprawdzała licencje zainstalowanych w komputerze programów. Rozszerzenie uprawnień kontrolnych na urzędników kontroli skarbowej powinno w perspektywie doprowadzić do ograniczenia procederu związanego z posiadaniem nielegalnego oprogramowania. Należy dodać, że oprócz obecnie prowadzonej ogólnopolskiej akcji kontrolnej, pracownik UKS będzie mógł zawsze zażądać okazania licencji na oprogramowanie podczas rutynowej kontroli skarbowej.

5. NAJNOWSZE PUBLIKACJE BIURA BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO DOSTĘPNE NA STRONIE BBN.GOV.PL:

- *Tłumaczenie na język polski oraz oryginał Rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1973 z 17 marca 2011 r.*

Kolegium redakcyjne: Zdzisław Lachowski (przewodniczący), Marek Ajnenkiel, Łukasz Kulesa, Krzysztof Liedel, Jarosław Padzik, Paweł Pietrzak

Redaktor prowadzący: Marek Ajnenkiel
Redaktorzy: Katarzyna Przybyła, Michał Grzelak

Komentarze opracowują:
Departament Analiz Strategicznych
Departament Bezpieczeństwa Pozamilitarnego
Departament Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi
Departament Prawno-Organizacyjny

Źródła:

---

[1] Rezolucja RB ONZ nr 1973
[2] PAP z dn. 19 marca 2011 r.
[3] IAR z dn. 19 marca 2011 r.
[4] RIA Novosti z dn. 25 marca 2011 r.
[5] IAR z dn. 21 marca 2011 r.
[6] PAP z dn. 22 marca 2011 r.
[7] PAP z dn. 21 marca 2011 r.
[8] PAP z dn. 21 marca 2011 r.
[9] BBC z dn. 20 marca 2011 r.
[10] Associated Press z dn. 22 marca 2011 r., PAP z dn. 21 marca 2011 r.
[11] PAP z dn. 22 marca 2011 r.
[12] Middle East Online z dn. 23 marca 2011 r.
[13] CNN z dn. 22 marca 2011 r.
[14] Haaretz.com z dn. 23 marca 2011 r.
[15] Haaretz.com z dn. 23 marca 2011 r.
[16] PAP z dn. 17 marca 2011 r.
[17] MON z dn. 18 marca 2011 r., Prezydent.pl z dn. 18 marca 2011 r.
[18] Policja.pl z dn. 18 marca 2011 r.
[19] Art. 2, ust. 2a, ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz niektórych innych ustaw z dnia 25 czerwca 2010 r.; Dz. U. z dnia 15 lipca 2010 r.
[20] Gazetaprawna.pl z dn. 19 marca 2011 r.